

Heydər Əliyevin hüquqlarının müdafiəsi

XX əsrin 80-ci illərinin sonu; 90-cı illərin əvvəllərində Azərbaycanın çox ağır, mürəkkəb və ziddiyyətli bir dövrü idi. Xalq Cəbhəsinin 1992-ci il hakimiyyəti dövründə ölkədə dərəbəylik hökm sürürdü, özbaşnalıq, hərə-mərclik, satqınlıq baş alıb gedirdi.

Bir-birinin ardınca baş verən hakimiyyət dəyişmələri, təsadüfi və ləyaqətsiz adamların, heç bir təcrübəsi olmayan quldur dəstə başçıların hakimiyyətə yiyələnmələri, sonradan dövlət çevrilişləri etmək cəhdləri, vəzifələrindən sui-istifadə edərək, reket, qaçaqmalçılıq, terror, adam oğurluğu və s. kimi cinayətlər ölkədə adi hala çevrilmişdi. Dəhşətli bir də o idi ki, qısa bir müddət ərzində ölkənin varidatı sürətlə talan edilirdi. Doğma torpaqlarımız hərraca qoyularaq satqınların, erməni faşistləri ilə əlbir olan xainlərin qurbanı olurdu. Milyonlarla insan şəxsiyyət və sərəfsizlik hakimiyyətə və var-dövlət təxribatlarının girovuna çevrilir, ən adi halda öz doğma yurd-yuvalarından didərgin düşürülür.

Bu dövrdə Azərbaycan öz tarixinin ən qanlı burulğanı içərisində çabalayırdı. Cəbhədə ağır məğlubiyyətlər, xəyanətlər, satqınlıq, vəzifə ələ keçirmək üçün müqəddəs torpaqlarımızın hərraca qoyulması adi hal almışdı. Ölkədə, sözün əsl mənasında, hakimiyyətsizlik idi. Bölgələrimizdə, paytaxtın ayrı-ayrı məhəllələrində faktiki olaraq silahlı quldur dəstələri hökmranlıq edirdilər. Xalqımız vahimə və təşviş içərisində idi.

Azərbaycanın belə bir fəlakətli zamanda xalqımızın yeganə ümid yeri, qurtuluş çarəti dəyişməsi Heydər Əliyev idi. Müdrik xalqımızın əksəriyyəti haqlı olaraq qəti və düzgün hərəkət edərək dünyanın bu böyük siyasət adamını Azərbaycanda yenidən hakimiyyətə gətirmək istəyirdilər.

Hamiya marksizmin belə bir müddəası məlumdur: tarixin hərəkətverici əvvəmsi xalqdır. Xalq anlayışı o zaman özəmətli səslənir ki, o, qüdrətli, müdrik bir əl ilə idarə olunur, vahid bir məqsəd, aydın əməl, sağlam bir məfkurə ətrafında birləşdirilir. Bu da tarixdə şəxsiyyətin inkar olunmaz rolu deməkdir. Daha doğrusu, şəxsiyyət xalq anlayışının parlaq ulduzudur.

Tarı başbəlalı, həyatı müsibətlərlə dolu olan xalqımıza Heydər Əliyev kimi müdrik bir şəxsiyyət verib. Misilsiz dövlət xadimi ən nadir, ən mürəkkəb, hətta çıxılmaz hesab olunan vəziyyətlərdən heç kəsin gözləmədiyi ən yaxşı yolu tapmaq bacarığı ulu tanrının ona bəxş etdiyi vergi idi.

90-cı illərin əvvəllərində Azərbaycanda dərəbəylik hökm sürdüüyü vaxtda Heydər Əliyevin adının belə çəkilməsi yasaq edildiyi günlərdə, xalqa yad ünsürlər bütün qüvvələrini səfərbər edirdilər ki, Heydər Əliyev Azərbaycanda yenidən hakimiyyətə gəlməsin. Onlar Heydər Əliyevə böhtanlar, iftiralar ataraq onu ləkələməyə, onu xalqın gözündən salmağa, hətta onun həyatına qəsd təşkil etməyə çalışırdılar. Qara qüvvələr hətta respublikamızın Ali Sovetinin sessiyalarında Heydər Əliyev əleyhinə ayrı-ayrı deputatların qərəzli çıxışlarını da təşkil edirdilər. Nə Qorbaçov hakimiyyəti, nə Vəzirov hakimiyyəti, nə Mütəllibov hakimiyyəti, nə də Elçibəy hakimiyyəti - heç birisi Heydər Əliyevi Azərbaycan xalqının qəlbindən çıxara bilmədi.

Məhz belə bir gərgin şəraitdə Heydər Əliyevi müdafiə etmək, onun həyatının təhlükəsizliyini, hüquqlarını müdafiə etmək çox vacib idi. Hələ 91-lərin Heydər Əliyevə müraciətindən xeyli əvvəl Bakı Dövlət Universitetinin siyasi tarix kafedrasının müdiri, professor Səfəyər Musayevin rəhbərliyi ilə Heydər Əliyevin müdafiəsi mərkəzi yaradıldı. O mərkəzdə Heydər Əliyevə, Azərbaycan xalqına son dərəcə sədaqətli və bu yolda hər dəqiqə canından keçməyə hazır olan ziyalılar toplanmışdı. Biz o mərkəzdə çox böyük, ağır və çətin işlər gördük. Azərbaycanın belə ağır günündə Heydər Əliyevə pənah gətirən böyük xalqla bir ovuc satqın qüvvələrin üz-üzə dayandığı günlər idi. Mən o günlərdə çox hadisələrin şahidi olmuşam. Onlardan yalnız birini xatırlamaq istəyirəm. Bakı Dövlət Universitetinin siyasi tarix kafedrasında Heydər Əliyevin portreti kafedra müdiri Səfəyər Musayevin başı üstündə, həmişə indi olduğu kimi, daha yaxşı görünən yerdə divardan asılırdı. Heydər Əliyevin portreti universitetdə ciddi siyasi toqquşmaya səbəb oldu.

Universitetin rektoru, akademik Mirabəbas Qasımov göstəriş verdi ki, Heydər Əliyevin portretini kafedradan götürmək lazımdır. Səfəyər Musayev buna qəti etirazını bildirdi. Onda rektor nəinki siyasi tarix kafedrasının, hətta universitetin bütün ictimai fənn kafedralarının qapılarını mismarlatdı və bu haqda 1992-ci ilin yanvarın 4-də "İctimai fənlərin ləğv edilməsi barədə" əmr verdi. Nəticədə respublikamızın qocaman elm müəssisəsinin mühüm kafedraları: siyasi tarix, fəlsəfə, iqtisadi nəzəriyyə, politologiya və s. kafedraya bağlandı. 128 nəfər müəllim heyəti bayıra atıldı. Bununla kifayətlənməyən rektor və universitetin bütün ictimai fənn kafedralarının kollektivinə dedi ki, sizin ideya babalarınız olan bolşeviklər bizi belə işlərə görə güllələyirdilər, biz ki, sizi güllələmirik, sizi azad buraxırıq, gedin özünüzə ayrı yer-

İsgəndər Quliyev
Bakı Dövlət Universitetinin dosenti

də, ayrı iş axtarın, bizə ictimai fənn predmeti lazım deyil.

Məhz belə çətin və ağır günlərdə biz Səfəyər müəllimin başçılığı ilə rektorla mübarizədə nəinki Heydər Əliyevin portretini, onun bütün fəaliyyətini müdafiə etdik, eyni zamanda ictimai fənn kafedraları və bu kafedranın kollektivi haqqında rektorun həyata keçirdiyi avantürüst və çox zərərli hərəkətlərini cəsarətlə ifşa etdik.

Təsadüfi deyildi ki, məhz o zaman, o hadisələrdən bir müddət sonra, Daxili İşlər Naziri vəzifəsində olan İsgəndər Həmidov həmin o günlər, yəni Naxçıvanda çevriliş cəhdinin qarşısını alandan sonra Azərbaycan Daxili İşlər Nazirliyinin Daxili Qoşunlar hissəsini silahla, sursatla, topla, tüfənglə, pulemyotlarla, qumbaralarla təmin edərək onların Bakı hava limanından Muxtar Respublikaya uçub Naxçıvanı dağıdacağını elan etmişdi. Naxçıvanlıların o gün nə qədər ağır bir gün keçirdikləri də məlumdur. İsgəndər Həmidovun böyük bir qüvvə ilə Naxçıvana uçmasının qarşısı çox çətinliklə alındı. Yəni çətinlik nədən ibarət idi? Naxçıvanın əhalisi sadəcə bəyan etdi ki, Naxçıvana enən hər bir təyyarə partladılacaqdır. Başqa bir əlac yox idi.

Daha sonra, oktyabrın 24-də Naxçıvanda 300 nəfərdən artıq adamdan ibarət olan silahlı dəstə Muxtar Respublikanın ictimai asayişini qorumaq vəzifəsini daşıyan silahlı orqanını zəbt etdilər. Daha sonra onlar Naxçıvanın televiziya və radio mərkəzini işğal etdilər.

Görkəmli sərkərdə, dahi siyasətçi Heydər Əliyevin qətiyyətli və dəyanətli dərin düşünlü müstəqillərini nəticəsində, bütün xalqımızın köməyi ilə dövlət çevriliş məqsədi güdən qəsdlərin qarşısı məharətlə alındı.

Bir məsələni xüsusi vurğulamaq istədim. Vaxtilə Heydər Əliyevə qarşı çıxan bir qisim adamlar indi başqa cildə girərək yaltaqlıq, cümləpərdazlıq edir; daxilən xain, üzde başqa cür görünməklə müəyyən vəzifələr tutur, özlərini "yaxşı adam", "Heydər Əliyevin xeyrixahı" kimi göstərməyə çalışırlar. Hətta onların bəziləri başqa donda görünərək gizlənir, iz itirmək, vəzifə tutmaq üçün Yeni Azərbaycan Partiyasına daxil olurlar. Amma necə deyərlər əl altından əvvəlki xəyanət və satqınlıqlardan əl çəkmirlər. Qohumbazlıq, yerliçilik, tayfa və regionçuluq kimi iyrənc üsullara əl atırlar; qeyri-normal vəziyyət yaradırlar. Azərbaycanın sürətlə artan imicinə xələl gətirirlər. Azərbaycanda rüşvətxorluq cinayətkarlıq, qohumbazlıq xəstəliyini yayan, gücləndirən "yeni libas geymiş bu köhnə libaslı xainlər" hələ də dinc durmurlar. Bu adamlar süni narazılıq yaratmaqla dövlətçiliyimizə ziyan vururlar.

1992-ci ildə Heydər Əliyevin adına müraciət hazırladığımız zaman bu adamlar nəinki "Xahişnamə" müraciətinə imza atmadılar, əksinə tərəfdar çıxanlara, imza atanlara qarşı təqiblərə və böhtanlara başladılar, hətta hücumla keçdilər. İndinən bəzində, hətta müəllimlərin bir qismini YAP-ın yaranmasında və inkişafında çox böyük xidməti olan "91-lər"i ləkələməkdən və gözəndən salmaqdan çəkinmirlər. Onlar Heydər Əliyevə qarşı olan düşmən münasibətlərini gizlədərək özlərini elə göstərməyə çalışırlar ki, guya Heydər Əliyevin yaxın dostu və silahdaşı olublar. İndi o illərdə müxtəlif partiyaların üzvü olan, müəyyən vəzifə tutmuş belə adamlar, hətta çoxsaylı televiziya ekranlarında, mətbuat səhifələrində tez-tez görünür, xalqımızın ümummilli lideri Heydər Əliyevlə, İlham Əliyevlə bağlı monoqrafiyalar və məqalələr çap etdirirlər, hətta onların bütünləri bacardı-bacarmadı bir neçə vəzifə təyinatları Milli Məclisə deputat seçilirlər, eyni zamanda, özlərini əməlisəlah adamlar kimi qələmə verirlər. Atalar sözüdür: "Görünən kəndə bələdçi lazım deyil", "Cıdanı çuvalda gizlətmək olmaz". Böyük Heydər Əliyevin qurduğu Azərbaycan və onun müdrik xalqı ayıqdır. Belə adamlar gec-tez ifşa olunacaqlar.

Böyük Heydər Əliyevin ənənələri Azərbaycanın istedadlı Prezidentini, praqmatik düşüncəli İlham Əliyevin tərəfindən yaradıcı şəkilə davam etdirilir. Prezident İlham Əliyevin titanik fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycan bütün sahələrdə yüksək sürətlə inkişaf edir.

Belə dövlət, belə Prezident daimi olur. Tarixə öz şanlı səhifələrini yazır. Əsrlər və nəsillər üçün əbədiləşir, nümunə olur.